

Acc
242

प्रध्यापयन्नाम किं नैव स्वयं न स्यात् ॥ प्रध्यापयः ॥
यत्नेन पुनरुक्तं दीपिका

मनःप्रवृत्तिः ~~प्रवृत्तिः~~ हं का ~~प्रवृत्तिः~~
तं चेति चतुः ॥ पह
चतुः ॥ पह है ॥ प्रो र व च न
पह च च त न्ना-ग है ॥ प्रो र व च न
ता भू त ॥ पह च च त न्ना-ग है ॥ प्रो र व च न
पह प त ता भू त है ॥

तर्कत्वं नाम किं ॥ व्या
प्या जी कारे एव व्याप
क प्रसंजन भूत कः

२४ तत्त्वं पह है ११ इन्द्रिय ॥ प्रकृति प्रकृत
प्रकृतकार ॥ वंचत-ना-ग ॥ वंचत-ना-ग
प्रकृत लभति लकरक २४ तत्त्वं पह है

प्रमाणात्वं नाम किं ॥ प्रमा कूर
एतं प्रमाणां ॥ प्रमीयते ती प्रकृतं
नैयाये कानां मते क्रिया प्रमा
नि संति ॥ प्रत्यक्षानुमानाव
स्थानि ॥ धै पाकरणा नो मते
ति त्रैवार्थिक भाष्या निमित्त प्र
प्रमात्वं किं नाम ॥ प्रमा कानां मते
वैत्यर्थ साक्षात्कार इति दुष्टे जी
यजन्य व्यावृत्त्यर्थ प्रमेति ॥

प्रमेयत्वं नाम किं ॥ प्रमा य ए
मेयं प्रमेयम् ॥

प्रमेयत्वं नाम किं ॥ प्रमा य ए
मेयं प्रमेयम् ॥

^२ग्रा^३नु^४स^५कु^६ल्य^७सं^८क^९ल्यं^{१०}प्र^{११}ति^{१२}कु^{१३}ल्य^{१४}स्य^{१५}व^{१६}र्ज^{१७}नं^{१८}र^{१९}क्षि^{२०}प्य^{२१}ति^{२२}च^{२३}वि^{२४}श्र^{२५}या^{२६}सो^{२७}गो^{२८}प^{२९}त्त^{३०}त्त्व^{३१}वर्ण^{३२}त^{३३}था^{३४}॥^{३५}प्र^{३६}म^{३७}नी^{३८}हो^{३९}प^{४०}का^{४१}र्य^{४२}ण^{४३}प^{४४}ह^{४५}वि^{४६}वा^{४७}स^{४८}र्ण^{४९}ति^{५०}॥
 श्रीमतेरामानुजाय नमः श्रीवेंकटेशंकरि शैलनाथं श्रीदेवराजं घटिकाद्रिसिंहं
 ह्येनसाकं पतिराजमीडे स्वप्रेचदृष्टान्ममदेरिकेंद्रान् ॥१॥ यतीश्वरं प्रणम्याहं वेदांता
 र्णमहागुरुं ॥ करोमिवात्नवो धार्यं यतींद्रमतदीपिकां ॥२॥ श्रीमन्नारायणाय वचिदचि
 द्विशिष्टाद्वैतं तत्वं भक्तिप्रतिपत्तिभ्यां प्रसन्नः स एव उपायः अप्राकृतदेशविशिष्टः स
 एव प्राप्य इति वेदांतवाच्यैः प्रतिपादयतां व्यासवो धाय नगुरुदेवभारुचिब्रह्मचरं दद्र
 विडाचार्यं श्रीपरांकुशनाथया मुनमुनियतीश्वरप्रभृतीनां मतानुसारेण वात्नवो
 धार्यं वेदांतानुसारिणीयति प्रतिमतदीपिकाख्याशारीरकपरिभाषामहाचार्यं क
 पावलं विना मया पद्यामति संग्रहेण प्रकाशयते सर्वपदार्थजातं प्रमाणप्रमेयभे
 देन द्विधाभिन्ने प्रमाणाभिन्नीत्येव प्रमेयं द्विविधं द्रव्याद्रव्यभेदात्तद्रव्यं द्विविधं जडम
 जेदुमिति जडं च द्रव्यं प्रकृतेः कालश्चेति प्रकृतिश्चतुर्विंशत्यात्मिको कालस्तु उ

अव्यक्तबुद्धहंकारज्ञानकमौख्यमानसेः सतन्मात्रमहाभूतेः परिकल्पितमादितः ॥२॥

स्पर्शरूपरसगंधसंयोगशक्तिभेदादृशैव शब्दमुदिष्टानामुद्देशकमेतत्तद्व्यापं री
 तैर्जीयेतैतन्नप्रमाणकरणं प्रमाणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं
 तव्यवहारानुगुणं ज्ञानं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं
 नंप्रमेत्युक्तेषु कृत्वा मित्येव जतमिति ज्ञानं अतिव्याप्तिरत उक्तं व्यवहारानुगुणं
 मित्येव मपितने वाति व्याप्तिभ्रंति दशाप्रमपीदं रजतमिति व्यवहारी प्रमाणत्वादत्तं
 उक्तं व्यवहारस्थितमिति प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं
 तिः धर्मिग्रहणमिष्टो विरुद्धानेकविशेषस्मरणं संशयः यथोद्धतविशिष्टे स्थाणुर्वा
 पुरुषो वेति ज्ञानं अन्यथा ज्ञानं नाम धर्मविपर्ययः प्रमाणं लक्षणं प्रमाणं लक्षणं
 निवृत्त्युक्तिमिः कर्तृत्वेन तत्त्वोपपादनं विपरीतज्ञानं नाम धर्मविपर्ययः प्रमाणं लक्षणं

पाधिभेदात्रिविधः अजडंतुद्विविधं पराक् प्रत्यगिति अजडं परागपित्त्या नित्यविभ्र
 तिः धर्मभूतज्ञानं चेति प्रत्यगपि द्विविधः जीवेश्वरभेदात् जीवस्त्रिविधः बद्ध मुक्त नि
 त्यभेदात् बद्धोद्विधः बुभुक्षु मुमुक्षु भेदात् बुभुक्षुर्द्विविधः अपर्यकामपरो मोक्षका
 मपरश्चेति मोक्षपरो द्विविधः भक्तप्रपन्नश्चेति प्रपन्नो द्विविधः एकांती परमैकांती
 चेति परमैकांती द्विविधः दृष्टार्तभेदात् पंचधा वस्थित ईश्वरः परव्यूहविभवं
 तापींश्च जीवतारं भेदात् परसकधा व्यूहश्चतुर्द्वा वासुदेव संकर्षण प्रपुम्नानि
 रुद्धभेदात् केशवादि व्यूहान्तरं नृस्यदयो विभवाः पुनरनंताश्च अंतर्द्वीपी प्रतिशरी
 रमवास्थितः अर्चोवतारस्तु श्रीरंगवेंकटाद्रिहस्तिगिरिपादवाद्रिघाटिकाचलनादि
 षु सकलमनुजनपनविषयं तांगतो मूर्तिविशेषः अद्रव्यंतु सत्वरजस्तमः शब्द

हणंस विकल्पकं तु सप्रत्ययमर्शगुणसंस्थानादिविशिष्टद्वितीयादिपिंडज्ञानं उभयविधमपि
 तद्विशिष्टविकल्पे वप्रविशिष्टग्राहिणो ज्ञानस्यानुपलब्धभादनुपपत्तेश्च ग्रहणप्रकार
 स्तुप्राप्तात्मनस्तस्य संपुज्यते मन इन्द्रियेणोन्द्रियमर्थेनेन्द्रियाराणां प्राप्यकारित्वनियमात् प्रकाशः
 अतो घटादिरुपायस्य चक्षुरादिरूपेन्द्रियस्य संनिकर्षे सति अयं घटः पद इति चासुषुप्तज्ञानं जा
 यते एवमेव स्यात्तन्मनस्य दृष्ट्यादौ चोपि द्रव्यगुहणसंयोगः संवधः प्रवृत्तगतरूपादिग्रहणस
 मवाधानं गीकारात्संयुक्ताश्रयणसंवधः निर्विकल्पकस्य विकल्पकं भिन्नं प्रत्यक्षं द्विवि
 धं अर्वाचीनमनवीचीनं चेति अर्वाचीनं पुनर्द्विविधं इन्द्रियसोपेक्षं तदनपेक्षं चेति
 तदनपेक्षं च द्विविधं स्वयं सिद्धं दिव्यं चेति स्वयं सिद्धं योगजन्यं दिव्यं भगवत्प्रसाद
 न जन्यं अर्वाचीनं तु इन्द्रियनपेक्षं मुक्तनित्यश्चरज्ञानमनवीचीनं तु प्रसंगादुक्तं एवं
 साक्षात्कारिप्रमाकरणाप्रत्यक्षमिति सिद्धं ननु पथावस्थितं व्यवहारानुगुणं ज्ञा

मीमांसकानामतेयस्य मारातदरांतनिराकरोति अनधिगतेति सकस्मिन्नेव चेटे प्रयेयं घटो यमिति धारावाहिकज्ञानानां
गहीतग्राहिणामप्राप्यसंगच्छदित्यादिप्रकारेणैवापिकरेव निरस्तत्वादिति भावः

वस्तुनो वस्तुत्वे तदज्ञानं तदज्ञास्य त्रीणि दूषणानि संति व्याप्तिः अतिव्याप्त्यसंभवे देशात् ल
क्षैकदेशे तदज्ञास्यावर्त्ते मानत्वमव्याप्तिर्न सादन्यत्र प्रवर्त्तमानत्वमतिव्याप्तिर्न देशा
प्यविद्यमानत्वमसंभवः यथा जीवो गुणत्रयवश्य इत्युक्तेऽव्याप्तिः ज्ञानगुणक इत्युक्ते
इति व्याप्तिः चक्षुर्विषयो जीव इत्युक्ते असंभवाव अत्रोक्त दूषणत्रयाभावात् प्रमा
णलक्षणं सुखं साधकतमं करणं अतिशयितं साधकं साधकतमं यस्मिन्सत्यविलं
वेन ज्ञानमुत्पद्यते तदतिशयितमित्युच्यते तेन प्रमाकरणं प्रमाणमिति सिद्धं अन
धिगतार्थं गंतुं प्रमाणमित्यादिकं तु तदसद्वादिभिरेव निरस्तत्वाद्नादरणीयं तानि
प्रमाणानि प्रक्षानुमानशब्दाख्यानि त्रीणि अत्र साक्षात्कारिप्रकरणं प्रत्यक्षं अनु
मानादिबावृत्यर्थं साक्षात्कार इति दुष्टेन्द्रियजन्यवावृत्यर्थं प्रमेतितच्च प्रत्यक्षं द्विविधं
निर्विकल्पकसविकल्पकं ज्ञेयतु निर्विकल्पकं नाम गुणसंख्यानादिनिषिद्धप्रथमपिंडय

त्य

ना

प्रमाणं
प्रत्यक्षं

उद्धृष्टि
उद्धृष्टि
मिद्ध
३

३

४

तुर्धौतुसाहचर्योदेवदत्तपञ्चदत्तयोर्मध्येऽन्यतरदर्शनेनतद्व्यतरस्मृतिः सम्यक्पूर्व
मनुभूतस्य सर्वस्य स्मृतिविषयत्वनिषेधः क्वचित्कालदैर्घ्यात्तथा ध्यादिना वा संस्कारप्र
त्यक्षेण तर्भावः प्रत्यक्षेण तर्भावः तस्यासौ पदे च दत्त इति प्रत्यक्षिणाया अपि प्र
त्यक्षेण तर्भावः असमन्विते भावस्य भावांतररूपत्वात् तज्ज्ञानस्यापि प्रत्यक्षेण तर्भावभूतत्वेन घ
टात्पंताभावो भूतत्वमेव घटप्रागभावो नाम मृदु एवं घटश्च सञ्च कालमेव प्रायः पुरुषे
णानेन भवेत्तव्यमेतदूहः संशय उक्तः एतयोश्चि प्रत्यक्षेण तर्भावः पुरुषपुरुषनिष्ठाप्रतिभा
पि प्रत्यक्षेण तर्गतात्तु सर्वविज्ञानं यथार्थमिति वेदांतविदां मतमित्युक्तत्वात् भ्रमादिषु
त्यक्षेणानं यथार्थमेव प्रख्यात्या प्रख्यात्यनिर्वचनी परख्यात्यन्यथाख्यात्यसत्त्वाति
वादिनो निरस्य सत्त्वातिपक्षस्वीकारात् सत्त्वातिर्नामज्ञानविषयस्य सत्त्वत्वं तर्हि

न प्रमेत्सुतं एवं च स्मृतेऽपि यथाऽवस्थितव्यवहारानुगुणत्वेन प्रामाण्यात् स्मृतेरपि
प्रमाणत्वेन परिगणनाच्च जीत्येव प्रमाणानिकथं प्रतिपाद्यंत इति चेत् उच्यते स्मृतेः
प्रामाण्यांगीकारेऽपि संस्कारसापेक्षत्वात् तस्य प्रत्यक्षमूलभूतत्वात् प्रत्यक्षे तं भवति न
तः पृथक् प्रमाणत्वं कल्पनं अस्तीत्येवेति संभवति स्मृतिर्नाम पूर्वोक्तं भवजन्यैः सं
स्कारमात्रजन्यज्ञानं संस्कारोद्बोधश्च सदृशादृष्टचिंतायाः स्मृतिविजस्य बोध
प्रकाशत्युक्तं कारेण क्वचित्सदृशदर्शनाभ्यवति क्वचिददृष्टात् क्वचिच्चिंतया आदिश
त्वेन साहचर्यस्यापि ग्रहणान्तेनापि भवति सादृश्यजापथादेव दत्तपक्षदत्तयोः देवदत्तदर्श
नेन पक्षदत्तस्मृतिरिति यापथायादृष्टिकास्तत्तुल्यकालानंतरानुभूतश्रीरंगादिदिव्य
देशस्मृतिः तृतीयापथाचित्यमाने सात श्रीवैकुण्ठेशस्य कमनीयादिव्यमंगलविग्रहस्मृतिः च

५

एतद्विषयं पूर्वकं निजमुत्तरादिगच्छति तत्राप्यतिशेषादंतरात् न गहणा स्यात् प्रतीतिश्चिंद्र
 ज्ञानादावपि अंगुल्यवत् भूतिमिरादिभिर्न पतते जोगतिभेदेन सामग्रीभेदात् सामग्रीद्वय
 मज्जेत्य निरपेक्षं चंद्रद्वयगहणोक्तं भवति सामग्रीद्वयं पारमार्थिकं तेन चिंद्रज्ञानं भवति
 अतः सर्वज्ञानं सत्त्वं सविशेषविषयं च निर्विशेषवस्तुनो गहणात् एवं भूतं प्रत्यक्षं भेदगहणा
 तिभेद इति व्याहृते तु प्रतिपोग्यपेक्षानतु स्वरूपेतेना न वस्थान्या न्याश्रयदोषोपि नास्ति
 उपपुपप्यपेक्षानवस्थायरस्य रापेक्षा अन्योन्याश्रयः ननु दशमस्त्वमसीत्येतदपि
 प्रत्यक्षं किं न स्यादिति चेन्न त्वमित्येतत्प्रत्यक्षत्वेऽपि दशमो हमित्यस्य वाक्यजत्वं
 त्वात्प्रदिहि दशमो हमित्यस्य प्रत्यक्षविषयत्वं तर्हि धर्मो वा स्वमसीत्येतत्स्यापि प्रत्य
 क्षत्वं स्यादंगीकारेऽतिप्रसंगादेव त्वमसीति वाक्यस्य नाग्रौदाज्ञानजनकत्वं ए
 तेन प्रत्यक्षप्रमाणं प्रमाणं प्रमाणात्मैतन्न्यमेव चैतन्यं च त्रिविधमंतः कारणा
 वच्छिन्नचैतन्यं वृत्त्यवच्छिन्नचैतन्यं विषयावच्छिन्नचैतन्यं चेति प्रदानाणामे

5

२ कर

ने ५

२

नतत्ररथानुययोगान्नपंचानोभवंति प्रथरथानुययोगान्नपञ्चजतेसहविश्वस्यकर्त्ता

अमलंकथामिति चेद्विषयवहारबाधाद् अमलं तदुपपादयामः पंचोकरणप्रक्रिय
पापृथिव्यादिषु सर्वत्र सर्वभूतानां विद्यमानत्वात् अतएव श्रुतिकोदोरजतांशस्य विद्यमान
त्वात् भूतानां भयश्रुतेः शत्रुपक्षज्ञानात् भूमनिवृत्तिः स्वप्नादज्ञानं तु सत्यमेव तत्तत्पुरुषा
नुभवितव्यतया तत्तत्कालावसानान्तराद्यादीन् परमपुरुषः सजतीति श्रुत्या वगम्यते रीतः शं
खइत्यादौ नयनवर्तिपितद्रव्यसंभिन्नानयनरश्मयः शंखादिभिः सह संयुज्यंते तत्र पित्तगत
पित्तिमाभिभूता शंखगतश्रुक्तिमानगच्छते अतः सुवर्णं नुल्लिप्तं शंखवत् प्रतीयते
संस्मत्वात्पीतिमास्वनयननिष्क्रान्ततयास्वेने वगच्छते न त्वन्यैः जपाकुशमसमीपवर्ति स्फटिक
मणिरपितत्प्रभाभिभूततयारक्त इति गच्छते तद्भानं सत्यमेव मरीचिकायां जलज्ञानमपि
पंचोकरणप्रक्रियया पूर्वोक्तवदुपपद्यते पंचोकरणप्रक्रिया तु उत्तरत्र वक्ष्यते दिग्भ्रमोपि
तथैव दिशिदिगंतरस्य विद्यमानत्वात् अवच्छेदकमंतरेण दिग्भ्रम इति द्रव्यांतरानं जीकाराच्चात्मा
तच्चक्रादौ तु शैघ्र्यादंतरात्वाग्रहणात्तद्विशेषेण पुनस्तत्तद्वस्तुन एव चक्राकारेण ग्रहणं तदपि सत्यं
दृष्टं एतदिषु निजमुखादिप्रतीतिरपि पार्थिव्यादिप्रतिहता गतयो नयनरश्मयोदर्य

५०
६

६

तम
६

श्रीनिवासदासेनविरचिता पांपंती द्रुमतदीपिकायां प्रत्यक्षनिरूपणं ना मप्रधनोवतर
 रु॥३॥ अप्यानुमानंनिरूप्यते व्याप्य व्याप्यत्वानुसंधानात् व्यापकविशेषप्रमि
 तिरनुमितिः तत्करणमतुमानं व्याप्यस्य धूमस्याग्निरव्याप्यत्वानुसंधाना
 त् व्यापकविशेषप्रमितिर्वै हि प्रमिति रनधिकदेशकालनियतं व्याप्य
 मन्मूनदेशकालतत्त्व व्यापकं तदिदमविना भूतं व्याप्यं तत्प्रतिसंबंधि
 व्यापकमिति तेन निरुपाधिकतया नियतसंबंधि व्याप्तिरित्युच्यते सेयं
 भयोः पत्रधूमस्तत्रवह्नि रितिव्याप्तिर्भूयो देशानां ह्यते व्याप्तिर्द्विविधाः अन्य
 यव्यतिरेकभेदात्साधनविधौ साध्यविधिरूपेण प्रवृत्ता व्याप्तिरन्यथा व्याप्तिर्यथा
 यो धूमवात्सो ग्निरिति साध्यनिमित्तं साधननिवेधरूपेण प्रवृत्ता व्याप्तिर्यव्यतिरेकव्या
 प्तिर्यथा यो न ग्निरिति साधननिमित्तं साधननिवेधरूपेण प्रवृत्ता व्याप्तिर्यथा यो न ग्निरिति

कंतदासक्षात्कारः सोपिनिर्विशेषविषयवद्व्यभिचारमेव गृह्यतेत्यादिकुदृष्टिकल्पनानि
 रस्तानिर्विकल्पकंतुनाम जात्यादियोजनाहीनं वस्तुमात्रावगाहिकिंचिदिदमित्या
 दिवैयापकोक्तमेव निरस्तं ननु कारणादं पाणिनीयं सर्वशास्त्रोपकारकमित्युक्तत्वा
 त्केथं गौतममतनिरास इति चेदुच्यते न कदाचित्कार्त्स्न्यनास्यमतस्य निरासः क्रिय
 ते यावदिह युक्तियुक्तं तावत्स्वीक्रियते परवक्ष्यते तदा कोपजीवनवन्नखत्नुत
 यावत्स्थपंकोपिस्वीक्रियते अतः परमाणुकारणत्ववेदयोरुपेयत्वेश्वरानुमानिकत्व
 जीवविभुत्वसामान्यसमवायीविशेषाणां पदार्थत्वेन स्वीकारः उपमानादेः यथक्
 प्रमाणत्वं कल्पनं संख्यापरिमारादृष्टकृत्परत्वापरत्वगुरुत्वप्रवत्वादीनां पृथगुपात्तक
 ल्पनं दिशोपिद्रव्यत्वकल्पनमित्यादिस्त्रकारादिविरुद्धाप्रक्रियानास्माभिः स्वीक्री
 यते इति निर्विरोध इति श्रीबाधूलकुलविलकश्रीमन्महात्म्यस्य प्रथमपादोक्तं

व्यापकत्वं सपक्षे सत्त्वं विपक्षाद्यावतिः अवाधिविषयत्वमस्य प्रतिपक्षत्वं चेति सिद्धा
 धविषितधर्मविशिष्टो धर्मी पक्षः यथा अग्निमत्वादि साधने पर्वतादिः सिद्धा धायिषित
 सजातीयधर्मवान् स पक्षः यथा सहानसादिः साध्यतत्वातीयशून्यो विपक्षः यथा महाद
 दादिः प्रवर्तनेन प्रमाणेन पक्षे निश्चितसाध्याभावत्वं वाधितविषयत्वं यथा महाददोमि
 मानित्यादितदभावस्तु वाधितविषयत्वं समबलतया प्रतिपमान प्रमाणोपरोधा
 भावो स प्रतिपक्षत्वं एवं भूतं व्याप्य द्विविधं अन्वयव्यतिरेकि केवलान्वयिभेदात् सूक्त
 पञ्चरूपोपपन्नं व्याप्य अन्वयव्यतिरेकि यथा पर्वतो यिमान्ध्रमवत्त्वात् योपि
 धर्मवान् सोऽग्निमान् यथा महानसः सोऽग्निमन्निधूमः यथा महाददतितादृशमेव वि
 पक्षरहितव्याप्यकेवलान्वयि यथा ब्रह्मशब्दवाच्यवस्तुत्वात् घटवत् विपक्षाभावा
 त्केवलान्वयि चतुरूपोपपन्नं केवलव्यतिरेकि साध्याप्रसिद्धे तद्यतिरेक्या

53

9

ध्यापकत्वे सति साधना व्यापक उपोधिर्पया वरुणा धर्मसाध्यमाने अर्द्धे धन
 उपोधिः मैत्रातनयत्वेन स्यामत्वे साध्यमाने शाकपाकजालमुपोधिः स चो
 पोधिर्विधः निश्चेतः संकितश्चेतीति श्रुतो यथा विप्रतिपन्ना सेवा दुःख
 हेतुः सेवात्वात् राजसेवा वत् इत्यत्र पापारधत्वमुपोधिः अर्द्धे चैश्वर्यसेवायां
 नास्तीति निश्चयादयं निश्चयोपाधिः संकितो यथा विप्रतिपन्नो जीवः रात
 रोरवसाने मुक्तिमान्निष्पन्नसमाधित्वात् कदाचित् इत्यत्र कर्मोत्पत्तपरी
 क्षण उपोधिः स च निष्पन्नसमाधौ जीवेऽस्ति नास्तीति संनिधत्वात् संकितोपाधिर
 आरुहो निरुपाधिक संवधवः यमिति सिद्धं व्याप्य साधनं लिङ्गमिति नाधार्तरस्य तत्र
 द्वैरूपे अनुमित्यं गभूते व्याप्तिः पक्षधर्मता चेति पंचरूपाणि पितृति तानि च पक्ष

लिख्यवचनहस्त्यथाधुमादिति व्याप्तिनिर्देशप्रवेकद्वयात्तवचनमुदाहरणान्तद्विविधं अन्वयव्यतिरेकभेदात्
 यथायोयोधुमादिति व्याप्तिनिर्देशप्रवेकद्वयात्तवचनमुदाहरणान्तद्विविधं अन्वयव्यतिरेकभेदात्
 सिद्धिर्गृह्यतः केवलव्यतिरेकिनिरासः केवलान्वयिष्यन्वयव्यतिरेकिणिचात्यन्तातीद्वि
 पार्थगोचरतानिरस्तातदेतदनुमानं स्वार्थपरार्थचेति द्विधा विभज्य केचिदाहुः सर्वेषां
 दविलेख ३ मनुमानानां स्वप्रतिसंधानां चैनप्रवृत्ततया स्वव्यवहारमात्रहेतुत्वमिति स्वार्थानु
 मानमेवेत्यपरेतदनुमानबोधकवाक्यप्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनरूपपंचा
 वयवसंयुक्तं तत्र पक्षवचनं प्रतिज्ञापथापर्वतो मिमानं यथा महानस इति दृष्टान्तनिर्दे
 शनेन व्याप्ततया पक्षहेतूपसंहरवाक्यमुपनयः। सोऽपि द्विविधः अन्वयव्यतिरेकभेदा
 त् तथा धूमव्यापित्यच योपनयः अपंचनतथानिर्धूम इति व्यतिरेक उपनयः हेतुपूर्व
 कं पक्षेत्याधोपसंहरवाक्यं निगमनं अपमपि द्विविधस्तथैव यथा तस्मादग्निमानि
 त्यन्वयेन निगमनं तस्मादपं निरग्निर्न भवति व्यतिरेकेण रावंपंचावयववादि
 नोनै पापकाः प्रतिज्ञाहेतूदाहरणरूपव्यवपववादि नोमीमांसकाः उदाहरणोपे